

Világosság
1950 JAN 31

A vasárnap vidám ünnepe:

Felavatták 96 csepeli munkáscsalád összkomfortos lakását

A boldog új lakók hallgatják Sticzai előljáró beszámolóját

Budapest XXI. kerületének, a munkásióváros büszkeségének, vasárnap vidám ünnepe volt. Az előljáróság emeleti napsugaras dísztermében kilencvenhat csepeli család ült boldogan. Meghatóan hallgatták az ünnepi beszédeket. Róluk beszéltek a szónokok, az ő nagyszerű harcalkról az építés csataterén, gazdag reményeikről, melyek közül most valósággá

tós volt a költözködés. A többiek az ünnepség után szaladtak ide, hogy — ki tudja hányadszor? — megtekintsek, megcsodálják a frissen festett falakat, ajtókat, ablakokat, erkélyeket, a kilátást...

A már beköltözötték örömmel tessékelték be lakásaikba a leendő szomszédokat.
— Ilyen lesz a miénk is! — állá-

— A sztálini műszak óta három gépen. De már jelentkeztem ötödikként, hogyha megérkeznek az új gépek, áttérünk négyre. Remélem, a sztálinovisták első kongresszusán már elmondhatom, hogy négy gépen dolgozom.

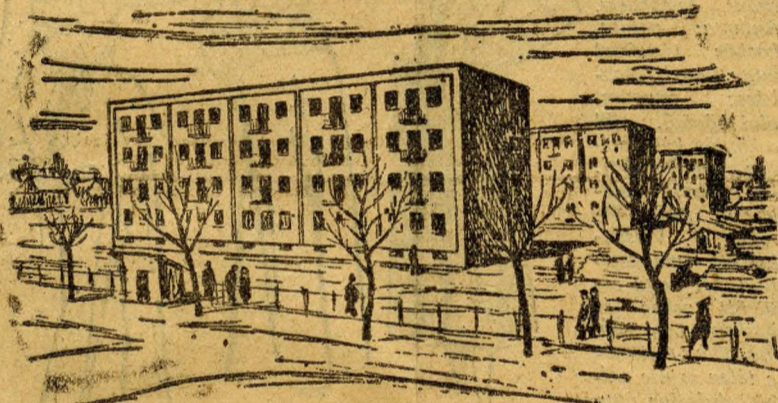
Szótári László, a WM hegesztője sem tudott betelni az új lakás megszámlálhatatlan sok szépségével, örömeivel, de közben ő is elmondta — mert ez mindenhez hozzátartozik — hogy az öt éves tere új, nagyszerű szerszámдарabjain, a 70—80 mütse súlyú lemezoágó állókon dolgozik és 303 százalékos teljesítménnyel léti élmunkás.

Kovács Andrásék a második emeleten szintén beköltöztek már. Az aszszony szégyenlősen mondogatja, hogy még nem tudtak berendezkedni, csak egy asztal van, egy ágy, a könyveket pedig sarokba rakták a földre. Az asztalon levél feküdt Kapuvárról, a borítékon a címzés: Budapest, XXI. ker., Csepel, Béke-tér 9. II. em. 1. ajtó.

Miért volt nekik olyan sürgős a beköltözés? Evek óta élnek külön, az aszszony a kislányával (most két éves) Kapuvárról, a férj, aki a DEFOSZ oktatási osztályán dolgozik, Pesten hónapos szobában (a gyermekkel sehol nem kaptak hónapos szobát). Most végre együtt vannak. Határtalanul boldogok.

Az újonnan avatott házak többi lakói még csak ezután költöznek majd be, természetesen ők sem kevésbé boldogok. Budapest XXI. kerületében így telt el a vasárnap a jó munka eredményeinek boldog örömeiben.

(rege)

A felavatott élmunkásházak a Béke-téren

vált a tíz év előtt még elképzelhetetlen: a kétszobás, fürdőszobás, erkélyes, minden kényelemmel felszerelt lakás.

**78 kétszobás,
18 egyszobás
összkomfortos...**

— Emberhez nem méltó odukból, vizes, penészes lakásokból, Marshall-segély nélkül, ime, odajutottunk. — mondotta avató beszédében Sticzai Rezső előljáró —, hogy ismét átadhatalunk a dolgozók legjobbainak öt lakóépületet, hetvennyolc kétszobás, összkomfortos és tizennyolc egyszobás összkomfortos lakást.

Ezután perceként át sorolta, büszke és lelkes szempillantásoktól kísérve, mi mindent kaptak Csepel dolgozói a hároméves terv során:

egészségházat, OTI-kórházat, kóllégiumot, két óvodát, hadirokkant-otthoni, 220 összkomfortos lakást, postát, gyermekjátsszótereket, új utakat, fasorokat, ivóvizet, közvilágítást...

A kerületi pártbizottság képviselője, Kalamár József, idézte az imperialisták munkanélküljeinek szomorú sorát, majd a boldog új lakók nevében Knechtl Nándor, az ismert sztálinovista esztergályos, Harangozó Jánosné és mások mondtak köszönetet, hogy megszabadultak a „sujniktól, mosókonyháktól” és ezeket felcserélhetik a kétszoba-összkomforttal.

**A jövő szomszédok
barátkoznak**

Falat reszkettelően zengett-zúgott a díszteremben az Internacionálé. A nagy terek közepén fázósan álltak az új házak, ablakok javarészt jégvirágosan tekintettek látogatóikra, mert a házaknak még nagyon kevés lakást fűtötték be. Csak egy-két család költözött be eddig, akiknek nagyon sie-

pitotta meg boldogan Tetsanek Istváné, a Magyar Posztógyár sztálinovistája, Nagy Sándorék földszinti kétszobás lakásában.

— Nem zavarunk? — kérdezték a látogatók.

— Dehogyan zavarunk, örülünk, hogy eldicsekedhetünk lakásunkkal. Különbben is élmunkásokat, sztálinovistákat ki nem lát szívesen? Hány gépen dolgozik már Tetsanek elvtársnő?